

AHCC khoá 1965 họp mặt

Bốn mươi năm sau ngày ra trường, chúng tôi, các AHCC khoá 1961-1965, đã họp khoá đầu tiên tại Quận Cam California, cách đây hơn 5 năm. Lần họp thứ nhì đã được tổ chức tại Austin Texas hôm Thứ Bảy 2-4-2005. Trong phiên họp này, chúng tôi đã đồng ý với nhau rằng cứ 3 năm chúng tôi lại họp nhau một lần “để nghe dĩ vãng hoà trong gió và để nghe lời bạn cũ vui”. Hôm nay, Thứ Bảy, 25 tháng 10 năm 2008, tức là đã 3 năm, 6 tháng! Đoàn chim xa xứ lại bay về miền nắng ấm Cali để cùng nhau tay bắt mặt mừng.

Hiện diện trong buổi họp mặt này có: Đổng, Trì, Tâm, Hào, Tùng, Luân, Thông, Văn, Yên, Hạnh, Đức Xuân, Thanh Tùng

Khoá Công Chánh 1965 gồm có 25 người: 22 Công Chánh, và 3 Địa Chánh
 - 2 bạn Đoàn Xuân Đình và Trần Công Tâm đã chẳng may mất tích từ tháng tư năm 1975.
 - 3 bạn hiện sống ở Việt Nam là Hà Văn Khánh, Trần ngọc Xuyên và Đỗ Hữu Cảnh
 - 20 bạn hiện sống ở Hoa Kỳ, Canada và Úc Đại lợi mà chi tiết được lược sơ như sau:

Nguyễn duy Tâm: Ê Ê sao chẳng theo thứ tự ABC có tiện hơn không? Thưa rằng ai có việc vui và đặc biệt thì phải nói trước chứ! Tâm tiếp đón cuộc Họp mặt chính vào tối Thứ Bảy tại tư thất ở Oceanside (giữa đường Los Angeles với San Diego) để làm một công hai việc: giới thiệu bà chief mới về làm dâu họ Công Chánh năm ngoái. AH Tâm đã trụ trì tại California Department of Transportation hơn hai mươi năm nay. Định về hưu nhưng “kẹt quá, mới lấy vợ mà về hưu lỡ bà tướng mình hưu, bà cho hưu luôn thì.... thì ổng cái tuổi hời xuân quá!”. Thôi thì cứ đi cày ngày cày đêm. Phong phanh nghe là Tâm định sang năm nữa nữa mới chịu gác kiếm.

Tô Tiến Tùng: cũng thừa thắng xông lên. Chàng sẽ giới thiệu với các bạn đồng khoá người nâng khăn sửa túi. Khi dự tính nổi lại sợi chỉ hồng, AH Tùng đã cẩn thận hơn: không muốn phí sức đi làm ban ngày, để dành sức phục vụ cho Nàng nên đã xin nghỉ hưu từ CalTran cả hơn năm nay. Trông khoẻ hơn khi đi làm nhiều! Ngày ngày ra đứng cổng sau, Mong rằng cô vợ mau đi làm về !

Nguyễn văn Luân: thấy bạn Tùng phê quá, sáng sáng đi xuống Little Saigon đánh cờ tướng, chờ tối về đánh tiếp cờ người, thích quá là thích. Luân bèn mom men hỏi Nàng: Hay là để anh nghỉ đưa Em đi làm cho Em khỏi lái xe, vừa đỡ mệt Em, mà anh cũng vừa khỏi mong (sic!!..Mong về làm cơm chứ gì!!). “Thế sau đó anh đi đâu? Thế là ập a ập úng, thế là không xong. Đâu có qua mắt Bà được, allez đi làm cho tới khi Em nghỉ hưu (hơi lâu vì năm nay Em mới hơn năm mươi). Hiện hai vợ chồng sáng xách com nắm muối vùng từ nhà ở Huntington Beach, mỗi xe hướng một ruộng ...cày. Và Luân vẫn cứ mong chờ. Mãi mong chờ như khi xưa vượt biên bị bắt mấy lần: thì cũng có ngày sẽ được thả ra. Thì lại dọt tiếp. Và đã đến California nơi có Nàng mong chờ. Nay cũng thế thôi: sẽ có ngày ta ĐƯỢC về hưu.

Phạm quang Hạnh: đã vui thú điền viên cả hơn năm sáu năm nay sau khi làm đủ thời gian cần thiết cho Orange County kể từ ngày sang Mỹ hồi năm 1980. Ngày ngày dợt cho chân nhuyễn để cuối tuần đưa nàng đi nhót, khổ một cái là lâu lâu bị sưng chân, bệnh gout nó hành—cũng lâu lâu mới sưng thôi nên mỗi tháng cũng có ra sân đôi bận. Ngày ngày nằm nhà trông cháu nội.

Nguyễn minh Trì bám chặt Anaheim City từ hơn hai mươi năm nay, không chịu về hưu vì nghe lời đường mật đồ ngon đồ ngọt của thằng cha Văn. Hăn nói: Mi thấy tau có

khác chi mi không? Đi làm ở Sở thì vừa được có tiền, lại vừa được “la” vừa được “sai” thiên hạ, còn về ở nhà, lớ xớ thì Bị “sai” (honey, “do “cái này “do” cái nọ), mà làm cái gì cũng bị “la”, đại để như; “Thiệt cái anh ni không có làm được cái tích sự chi hết!!” (Ây gia, nói vậy mà không phải vậy, đâu phải làm cái nào cũng hư hết mô, cũng có cáichứ bộ?? Không La tức là Khen đấy thôi!! Ngu chi mà về hưu để bị La mỗi ngày mà không được trả tiền!! Bèn nhất định tiếp tục Cày.

Còn anh Ái Văn thì nghe chuyện trên là dư biết anh tài giỏi ra rãng rồi không cần thêm. Qua Mỹ từ lâu, sau khi kẹt lại với Cộng Sản, cũng học tập học tiếc, cũng ngâm nước ngâm nôi, cũng ăn mỳ gói đều mỗi ngày ở trại Ty Nạn Nam Dương cho biết mùi đời với thiên hạ. Văn còn cày ban ngày tuy đã được chấp thuận “trên nguyên tắc” cho nghỉ hưu ban đêm từ lâu nay. E cũng mấy năm rồi. Quan trọng là chữ “trên nguyên tắc”, phải hiểu cho thấu đáo mà hành xử đúng lúc.

Vũ quý Hào hùng cứ tại Houston từ hơn ba mươi năm qua. Vợ chồng dắt nhau đi làm một nơi cho chàng “kẹt” không nhúc nhích, cựa quậy được và nhất định đưa nhau về hưu cùng một lúc (tuy tuổi nàng chỉ mới năm mươi) đã hơn mấy năm nay. Mua đất xây nhà lầy, lập trang trại nuôi vịt nuôi gà nuôi cá đầy ao, nào thỏ nào hươu nào nai. Sáng sáng vác vợt ra chơi Tennis ngay sân trong vườn nhà. Gọi là vui thú điền viên. Bạn bè tìm mãi trong các thú sau vườn không ra con Dê nào hết, hỏi chị Hào sao không nuôi vài con cho vui? Chị nói có một con mà đã mệt quá rồi. Bèn thôi.

Nguyễn quốc Đông cũng tương tự như Hào trụ trì tại Austin, Texas, cũng sáng sáng đưa vợ đi làm cùng chỗ tại City of Austin. Chưa muốn về hưu vội để chờ Bà rồi về luôn một thể. Cho tiện. Chứ về hưu bây giờ thì lỡ đang xoa canh mặt chược sắp Ủ to mà đến giờ phải đi về đón nàng thì đâu có được!! Và lại canh bài chưa hết “gió” sao mà về được!! Phải chờ cho hết “quánh”

Ở Austin thì Võ quốc Thông là người ở lâu nhất từ 1975 đến nay. Làm đủ nơi: City, State. Lãnh hưu đủ chỗ. Lại làm thêm nghề Địa Ốc với Loan. Bữa nay đang chạy đi thu tiền

nhà cho thuê. Đang loay hoay đi tìm vợ. Phải “dỏ dỏ thôi”. Đi tới đi lui Việt Nam: nào Đà Lạt mua thêm một căn nhà, nào Nha Trang thăm cô đào cũ – cũ đến mấy tháng lặn--, nào Saigon, chạy xuống miền Nam Cần Thơ tìm nữa.

Dương phú Yên: Đã hưu cả năm nay.

Nguyễn đức Xuân tuy đóng trụ ở vùng Maryland từ lâu nay, sau khi đã “gọi là” về hưu, nhưng mấy năm nay thường bay nhảy đến nơi nào có natural disaster và FEMA nhờ làm: hết Florida sang Pennsylvania v.v. Thành thử nói là đã hưu thì không đúng vì chàng đi làm vài tháng thì than mệt, nên vợ mời ngài về Việt Nam dưỡng sức (không biết mệt thêm hay khỏe ra!!). Thôi cũng đành theo ý của Em “cho yên nhà yên cửa”. Mỗi năm đi chơi Việt Nam một mình hai lần, còn đi chơi với Em --hai mình-- một lần thôi, như đi họp Công Chánh kỳ này. Hai một, một hai. Hay!!

Phạm bồi Hoàn với Nguyễn kim Khoát kỳ này không tham dự được mặc dù hai lần kia đều có mặt. A mà sao lại kẹt hai anh vào một vậy? Dạ vì hai bạn này chèo chung: gọi là cột chèo. Hoàn đã nghỉ làm việc hơn năm năm nay, tôi xác nhận là đã viết “nghỉ làm việc” chứ không về hưu. Vì Hoàn đang làm tiền ở các sòng bài: nào Las Vegas, Laughling, Lake Tahoe, Reno, Atlantic City: Full time job!! Bạn nào đi chơi bài thì nên đi theo Hoàn nhưng cầm HÙN với Hoàn, vì... vì cách đây năm năm trong lần họp đầu tiên..... tôi đã.....(nói ra cũng xót xa và ngượng lắm)..... tôi đã lỡ đại lấy tiền dấu vợ ra hùn với Hoàn khi nghĩ rằng mình kiếm chút cháo để đi chơi lén, nào ngờrất gáo mà còn bị mắng là gian!! Thôi không nhắc nữa!! Tui thêm.

Nguyễn kim Khoát vẫn bám chặt vào hãng Jacobs tại Houston mặc dù đã lãnh hưu (pension) của một Hãng khác ở Tulsa và phải lãnh luôn Social Securities. Nhiều quá không biết dấu tiền đâu cho hết, chẳng bù khi ở Việt Nam, cuối năm Chủ Hãng cho bonus, định nhón riêng ra chút chút để đi chơi với CỤ Hoàn thì bị bẻ mảnh!!

Nguyễn văn Khá lần này vắng mặt có lý do: đầu tháng 12 là chàng PHẢI về Việt Nam, mà chỉ ở có tám (8) tuần mà thôi. Đi một

minh. Tội nghiệp không nợ!! Bơ vợ!! Năm nào vợ cũng nhắc chàng về thăm Mẹ già tại quê nhà ! Đành phải xa vợ xa con đi về!! Thấy mà thương!! (Phải viết là “thèm” chứ không phải thương). Đang còn làm việc cho hãng Hydro-electrique trên Canada và dự định sẽ về hưu năm tới (Xin các bạn nhớ bài : Mai ăn khỏi trả tiền??)

Đỗ đình San chỉ dự buổi họp lần đầu vì ngại đi xa tuy San Jose với Little Saigon chỉ vài giờ lái xe. Không ai trông cháu!! Đi kéo cày đều ở Caltran, rảnh làm thêm nghề bán nhà kiếm tiền xài riêng!! Sướng nghe!! Cuối tuần hai vợ chồng đến Casino tại chỗ kiếm thêm chút tiền mua quà cho cháu. Xin nhắc là chị San kéo máy rất hên. Ít khi không mang về chút tiền còm.

Lý Nghĩa cũng chỉ rảnh xuống tham dự lần đầu thôi. Đã lớn tuổi vì Nghĩa thuộc Khoá 1961 nhưng khi học hai năm đầu thì bị bệnh nên vào Khoá 1965 học tiếp. Sang đây từ 1975 ở tại vùng Sunnyvale gần Stanford và đã về hưu hơn năm năm nay.

Huyền công An sang Mỹ khá muộn sau này và đang trụ trì tại vùng Virginia. Chỉ loanh quanh gần nhà và chăm sóc sức khỏe cho Mẹ. Ít đi đâu và chỉ muốn an nhiên tự tại.

Nguyễn bá Bang sang Mỹ từ 1975, đóng trụ tại vùng Maryland/Virginia, lập lại sự nghiệp bằng ngành kinh doanh thay vì ký ca ký cốp sáng vác ô đi tối vác về. Rất thành công, đi đi về về các nước Đông Nam Á và Việt Nam. Bạn Bang ít liên lạc với anh em nên không tham dự các lần họp. Anh bạn Luân nói không nên đào sâu, bèn ... ngậm miệng lại.

Hoàng gia Thịnh sang đây (California) khoảng năm 1982 và đi làm cùng một Hãng với bạn Văn hồi 1983. Sau đó không còn liên lạc nên không có chi tiết. Chỉ biết là Thịnh đang ở Cali vùng Little Saigon.

Nguyễn kiên Chi một mình một chợ bên trời Úc. Sang thăm anh em ở Nam Cali và Bắc Cali năm qua. Vẫn trắng kiện. Vẫn lạc quan. Vẫn rất là Công Chánh!!

Trường họp Quách thanh Tùng đến từ vùng trời giá lạnh Canada để tham dự Lần Họp này là một trường họp đặc biệt: Tùng học hai năm đầu Công Chánh rồi được Học bổng sang

Canada từ năm 1963. Nay quay về miền nắng ấm Cali để gặp bạn bè hơn 45 năm chưa gặp lại: Quá Đã (lời Quách Thanh Tùng nói trong cuộc Họp), và sẽ gặp anh em đều đều. Tùng đã về hưu chính thức sau bao nhiêu năm làm với Hydro-Electrique ở Canada. Nay thì đi đi về về vài nơi để dạy học hay làm consultant.

Diễn tiến tuần hội ngộ:

Các AH thuộc lớp 1961-1965

Tối Thứ Sáu 24-10-2008:

Các AH Cali đã giới thiệu với các bạn từ phương xa một nhà hàng đặc biệt mà tại đó, thực khách sẽ được “No bụng và no cả con mắt”: Số là nhà hàng La Veranda ở ngã tư đường Brookhurst & Westminster đã, vô tình hay hữu ý, mướn toàn những cô chiêu đãi viên trẻ đẹp nhưng lại thiếu vải! Các bác AHCC quên cả đói! Trong khi các nàng dâu Công Chánh (ngồi riêng một bàn) cứ bầm nhau mà cười khúc khích khi thấy các đấng mày râu mặt ngẩn tò te, quên cả gọi món ăn! Các “bác trai” cứ nhìn các “cháu” hơi kỹ! Có lẽ các cháu cũng biết cái bệnh “già dịch zặc” của các bác nên các cháu cứ sấn tới thật gần, cúi thật sát khi lấy order! Khi được các cháu hỏi “Everything OK?” thì các bác đều đồng thanh trả lời “Yes! It is even better than OK”; Các cháu hiểu ý, tùm tùm cười thầm.

Sau khi no cả bụng lẫn mắt, các AH kéo nhau tới phòng trà Emerald Bay để nghe hát và khiêu vũ cho tới nửa đêm.

Sáng thứ Bảy 25-10-2008:

Chúng tôi dự định sẽ chia thành hai nhóm: Nhóm A sẽ đi thử thời vận tại sông bài. Nhóm B sẽ đi ngao du sơn thủy nơi công viên ven biển. Trước khi đi công viên, AH Ai Văn đã dẫn các anh em phương xa tới nhà hàng Mon Ami để ăn sáng. Ăn xong, các AH đến từ xa định bí mật đãi hướng dẫn viên một bữa, nhưng, Ai Văn đã lớn tiếng tuyên bố: “Rừng nào, cọp nấy”; Thế là Ai Văn lại đóng vai “cọp Cali”. Bữa ăn trưa bỗng nhiên vui hẳn lên vì khi sắp ăn xong thì đột nhiên nhóm A xuất hiện và xin nhập cuộc Ngao Du Sơn Thủy vì nhóm A này có quá ít người tham dự nên cảm thấy lẻ loi! Thế là hai nhóm nhập một cùng nhắm hướng bãi biển Dana Point trực chỉ. Buổi picnic bỏ túi thế mà khá vui: Các AH có dịp hàn huyên dưới nắng ấm, bên nước xanh và cạnh bạn hiền. Riêng hai bạn Vũ Quý Hảo và Nguyễn Văn Luân, có lẽ vì muốn chứng tỏ rằng mình chưa “tan tành xác ve” nên hai bạn đã rủ nhau đi bơi mặc dù trời đã khá lạnh! (Muốn biết “tan tành xác ve” là gì xin xem ‘hồi’ sau sẽ rõ). Picnic thường có ăn trưa. Chúng tôi đang phân vân nhìn trước, ngó sau xem có tiệm ăn nào gần bãi biển, thì chị Ai Văn đã khệ nệ xách ra một bao lớn với đầy đủ bánh mì thịt nguội bánh mì tuna, xôi, chuối và nhiều loại nước uống. Sau khi đã đi bộ nhiều, nói nhiều, bơi nhiều, đói nhiều, chúng tôi đã không khách sáo và đã không làm phụ lòng “Cọp Cali”! Hoan hô cọp Cali!

Mặt trời sắp ngã về tây, chúng tôi vội vã ra về để chuẩn bị cho cuộc họp mặt buổi tối rất quan trọng tại tư thất AH Nguyễn Duy Tâm.

Tối Thứ Bảy 25-10-2008:

AH Nguyễn Duy Tâm ở khá xa Sài Gòn Nhỏ, thành phố Oceanside nằm giữa Orange County và San Diego. Xe chạy nhanh cũng mất hơn một giờ mới tới nơi. Chúng tôi đã được rí tai “Tối hôm nay không phải chỉ là một bữa tiệc vui hội ngộ, mà còn là một buổi ‘Tam Hỷ’: Vừa Hội Ngộ AHCC, vừa trình diện nàng dâu Công chánh mới của AH

Nguyễn Duy Tâm, lại vừa trình diện nàng dâu Công Chánh mới của Tô Tiến Tùng”. Chúng tôi hồi hộp chờ được diện kiến hai tân giai nhân. Tuy nhiên vào phút chót AH Tô Tiến Tùng đã không đến được vì đau bụng. Hôm sau, được hỏi rằng “vì sao đau bụng?”, AH Tô Tiến Tùng đã trả lời rằng “Có lẽ tối thứ Sáu, “moa” đã ăn phải món gì đó tại nhà hàng La Veranda”. Nghe xong, anh em chúng tôi phá lên cười “Ăn gì mà không biết! Cho hay *No con mắt* có khi lại *hại bao tử!*”

Số người tham dự lên đến trên 30. Mở đầu chương trình, AH Nguyễn Duy Tâm ngỏ lời chào mừng các AH, thân hữu, và thân nhân. Kế đó giới thiệu chị Nguyễn Duy Tâm, một giai nhân trẻ đẹp và mảnh khảnh. Có tiếng xì xào nhỏ “Có thể thì thằng Tâm nó mới chọn chứ! Nó đã sống độc thân và tìm kiếm từ hơn 20 năm nay rồi!”. Gặp nhau, tay bắt, mặt mừng! Rượu nhẹ vào, lời vui ra làm cho bữa tiệc càng thêm vui nhộn. Phần cuối là cắt bánh. Không phải là bánh cưới mà là “Bánh Hội Ngộ” do một AH mang tới. Phần cắt bánh và chụp hình lưu niệm là vui nhất. Xin mời quý độc giả xem hình.

AH Ai Văn và các bạn sắp cắt bánh

Cắt bánh xong, tiệc gần tàn thì bất thần xuất hiện mấy tay nghiên văn nghệ! Chỗ này, vài ba người hợp ca, chỗ kia, một nhóm khác đàn piano! Hát cho chính mình nghe, không cần khán giả! Cho nên rất tự do: Ai nói chuyện tâm tình thì cứ nói, ai đàn thì cứ đàn và ai hát thì mặc sức mà hát!

Những dịp văn nghệ tự phát như thế này rất ít khi xảy ra, nhưng đây là dịp để người ta có thể nhận ra ai là người có khả năng góp vui trong những dịp hội họp! Trời về khuya, đêm xuống lạnh, chúng tôi vui vẻ chia tay không chút bùi ngùi vì tối hôm sau chúng tôi

sẽ lại họp nhau tại tư thất AH Nguyễn Văn Luân.

Tối Chủ Nhật 25-10-2008:

Nếu tối hôm qua là “Nhị Hỷ” thì tối hôm nay cũng lại là một “Nhị Hỷ” nữa: Vừa Họp Đoàn AHCC 65 vừa đón tiếp một nàng dâu Công Chánh mới của AH Tô Tiến Tùng!

Gia chủ Nguyễn Văn Luân có ý kiến hay: Chàng đề nghị cặp nào ngồi theo cặp ấy dọc theo một bàn khá dài, để dễ giới thiệu và dễ chụp hình lưu niệm. (Cũng nên mở đầu ngoặc để nói thêm rằng nếu không có lời yêu cầu của gia chủ thì thường quý giai nhân hay ngồi chung lại với nhau vì các nàng có nhiều điểm tương đồng nhất là đề tài “Tô Khổ” các ông chồng). Nhờ sáng kiến này mà phó nhòm Lê Văn Giác, bạn của AH Nguyễn Văn Luân đã thu được hình ảnh của từng cặp AH một cách dễ dàng. Cũng trong bữa tiệc này, người ta còn thấy một số thân hữu của anh chị Luân như AH Đào Tự Nam (Khoá 1962-1966) và các bạn được khoa cùng lớp với chị. Sau phần ẩm thực là mục Văn Nghệ “bỏ túi nhưng có tổ chức”.

Thoạt tiên, gia chủ ngỏ lời chào mừng quan khách, thứ đến là giới thiệu AH Tô Tiến Tùng và tân giai nhân. Kính mời quý AH độc giả hãy xem hình để thấy rằng dân Công Chánh của chúng ta không những giỏi về nhấm máy topo mà khi dùng mắt trần nhắm người cũng vô cùng tinh tế. Kế đó gia chủ giới thiệu những AH đến từ xa như:

- Đến từ Canada, Anh Chị Quách Thanh Tùng, người đã xa quê từ năm 1962
- Đến từ Houston, Texas: Anh Chị Dương Phú Yên .
- Đến từ Austin, Texas: Võ Quốc Thông và Anh Chị Nguyễn Quốc Đống
- Đến từ Washington DC Anh Chị Nguyễn Đức Xuân
- Đến từ Hockley Texas Anh Chị Vũ Quý Hào (Mà hồi đi học có tên là Nguyễn Quý Hào)

Sở dĩ gia chủ giới thiệu AH Vũ Quý Hào sau cùng là có ý “son son thiệp vàng” cho người mà chàng chọn làm MC cho đêm Văn Nghệ;

AH Luân nói: “Sở dĩ tôi bắt Vũ Quý Hào làm MC tối nay vì tôi biết hắn có cái “lưỡi không xương nhiều đường biển báo”. Chúng có là mới đây, tôi có Email cho chàng một bài ca dao nguyên văn như sau:

“Có phúc lấy được vợ già”

“Sạch cửa, sạch nhà lại ngọt cơm canh”

“Vô phúc, lấy phải trẻ ranh”

“Nó về, nó phá tan tành, nó đi”

Thì, “Vê Cu Hát” (VQH là cách mà Nguyễn Văn Luân đã viết tắt 3 chữ Vũ Quý Hào! thật là tội nghiệp cho Hào vì có bao giờ Hào làm việc ấy lại vừa hát đâu!) đã biến báo lại thành:

“Có duyên lấy được vợ già”

“Sạch cửa, sạch nhà lại ngọt cơm canh”

“Vô duyên, lấy phải trẻ ranh”

“Nó về, nó cuội tan tành sắc vẻ”

Cử tọa vỗ tay cười ồ rất là vui vẻ nào nhiệt làm gia chủ phải xoa tay la lớn:

“Khoan! Khoan! chưa hết. Số là hôm sau tôi lại nhận được thêm hai câu thơ của chàng như sau:

“Tuy nhiên, dù xum bà chè”

“Hào, Luân vẫn muốn lép bẻ vô duyên”!

Tiếng vỗ tay và cười pha trò càng thêm huyền ảo. Có một AH nào đó lớn tiếng: “Chúng nó có tan tành xác ve đâu, hôm qua trời lạnh thế mà chỉ có hai đứa nó dám xuống biển bơi”! Hào Luân khoái chí nhìn nhau mỉm cười thú vị. Buổi Văn Nghệ đã bắt đầu bằng bài Việt Nam Việt Nam; Hai mươi một tiếng “Việt Nam” đã nổ vang, rung chuyển nhà cửa đến nỗi gia chủ phải vội vàng đi đóng hết các cửa sổ vì ngại rằng hàng xóm đang cần sự yên lặng để nghỉ ngơi!

Phải nhận rằng đêm Văn Nghệ này được thành công lớn là nhờ chị Luân, nhũ danh Minh Ngọc đã không những vất vả về tổ chức bữa tiệc mà còn đi mượn được một nhạc công rất xuất sắc, anh Minh Công. Hoan hô chị Minh Ngọc! Chị Minh Ngọc muôn năm!

Tiếng đàn của anh Minh Công:

“Khi cao, vút tận mây mờ”

“Khi trầm, vất vẻo ngay bờ cây xanh”

“Êm như lọc tiếng tơ tình”

“Đẹp như Ngọc Nữ uốn mình trong sương”

(Thơ Thế Lữ)

Bất cứ bài nào anh cũng đàn một cách dễ dàng, say sưa và bay bướm!

Chúng tôi đã đề ra một cách để vừa ca hát vui vẻ, lại vừa có dịp để các AH tâm sự sau nhiều năm xa cách: Cứ sau mỗi bài hát là có một AH lên máy vi âm để “Muốn nói gì thì nói”. AH Nguyễn Quốc Đống đã ngâm một bài thơ Hội Ngộ do chính chàng sáng tác dành riêng cho đêm nay!

THƠ HỘI NGỘ KHÓA 61-65

Bạn từ nơi nào đến ?
 Tôi từ Montreal sang.
 Nơi mùa đông lạnh giá,
 Tuyết phủ ngập mênh mang
 Bốn lăm năm xa cách
 Giờ lại được thấy nhau
 Siết chặt tay thân ái
 Ngờ đâu có phút này

Bạn từ nơi nào đến ?
 Tôi từ Texas sang.
 Nơi mùa hè nắng chói
 Thiêu đốt vàng cỏ cây
 Thấm thoát đã ba năm
 Kể từ ngày gặp ấy
 Trên bãi biển Cancun
 Cùng nhau đi tắm mát
 Hay sườn đồi Austin
 Cùng nhau ta ca hát

Bạn từ đâu đến ?
 Tôi từ Maryland sang
 Nơi đây cũng lạnh lắm
 Lại thiếu tình lân bang
 Cùng nhau tìm đất ấm,
 Hội ngộ nhớ chuyện xưa
 Chuyện hàn vi ngày ấy,
 Nở ròn như pháo rang

*Nhớ xưa cùng học một thầy
 Cùng chung một lớp cùng chung một trường
 Ra sân ta đánh volley
 Point holomorphe ta thường thấy ngay
 Về nhà Thông Võ kéo quay,
 Ôm đôi xì kiss đi tiền một trăm
 Thế mà hơn bốn chục năm rồi,
 Ngờ đâu lại tưởng năm xưa Sài Gòn
 Ngày nay tụ họp nơi này*

*Mai kia biết được còn ngày vui không ?
 Nhìn nhau tóc đã bạc màu
 Những mong khỏe mãi cùng nhau cười hoài
 Bạn ơi cố gặp nhau luôn
 Ôm đôi chuyện cũ, cùng nhau vui vầy
 Quốc Đống 10/26/2008*

Hợp ca "Lối về Trường cũ"

Chúng tôi cũng được cùng nhau hợp ca một bài, cũng được soạn riêng cho đêm nay, đó là bài LỐI VỀ TRƯỜNG CŨ, nhạc của Trịnh Hưng nhưng lời thì đã được một AH biến báo cho hợp tình hợp cảnh: Thay vì hát “Về thôn xưa ta hát khúc hoan ca, Ngọt bông lúa tình quê thêm đậm đà” thì chúng tôi lại hát:

*Hợp nhau đây ta hát rất say mê
 Trường Công Chánh ngày xưa như hiện về
 Tình anh em ngày nay thêm thắm thía
 Đầu anh em đã số đã hoa râm
 Xoè tay bắt, tưởng ta đang nhìn nhâm
 Người nay sao trông quá khác người xưa
 Nhớ mái trường xưa
 Gàn bên cư xá với trường đua
 Có những chiều nghiêng
 Cùng nhau ta đấu vui bóng chuyền
 Có lúc gan to
 Xuống đường tranh đấu cho tự do
 Chưa làm công chức nên chẳng lo
 Chưa già đầu cuốn chân nằm co
 Chiều hôm nay, tuy sống rất xa quê
 Từ muôn hướng bọn ta vui trở về
 Về CALI họp nhau trong nắng ấm
 Cầm tay nhau ta chúc chữ “An Khang”
 Hề danh tướng bọn ta không thêm màng
 Gặp nhau đây niềm vui như lóe sang.*

Các AH và thân hữu đã giúp vui trong đêm Văn Nghệ này gồm có:

Ái Văn, Lê Thanh (chị Hào), Quỳnh Hoa (chị Trì), Nguyễn Minh Trì, Nguyễn Đức Xuân, Nguyễn Văn Luân, Xuân Dung, Minh Tâm, Minh Ngọc (chị Luân), Mai Phương (chị Hạnh), Phạm Quang Hạnh, Anh Đào, và Anh Nguyễn Quý Khôi.

Được sống vui trong tự do và ánh sáng, chúng tôi cũng không quên các bạn thiếu may mắn tại quê nhà: Anh em chúng tôi đã quyên góp và AH Ái Văn đã hăng say thu tiền, ứng trước tiền và đi gửi tiền về Việt Nam.

Thời gian sao trôi quá nhanh, sỹ khí đang hăng, hơi sức còn dài và khán giả còn muốn nghe nhưng đồng hồ đã đổ 12 tiếng! Quá nửa đêm rồi! Chúng tôi đành miễn cưỡng phát bài Tạm Biệt (Mà ai cũng quen biết với lời hát đùa là “Ồ e con ma đánh đu....) để cùng nhắc nhau:

“Họp đây, anh em chúng ta cùng nhau nói cười, chuyện trò ca hát

Hát lên câu ca Việt Nam, ngợi khen nước nhà ngàn đời đẹp tươi

Hát vui nên ta hằng mong rồi đây chúng ta còn họp nhau mãi

Ước mong, anh em càng thêm thắm tình đậm đà Việt Nam”

“Là dân xa quê, chúng ta cùng nhau hướng về một trời quuyến luyến

Nhớ quê nên ta cùng mong gặp nhau hát hò điệu vẫn Việt Nam

Tiếng ca ru êm lòng ta làm thêm quý yêu ngàn đời vẫn hiển

Chính nay, đây cơ hội may để ta nhớ về cội nguồn Việt Nam”

“Ngày nay anh em chúng ta nổi trôi xứ người mà lòng vẫn nhớ

Nhớ quê hương ta đẹp xinh, ngàn năm kết thành một trời mộng mơ

Quý nhau nên ta hằng mong rồi đây chúng ta còn gặp nhau nữa

Chúc cho anh em chị em cùng nhau ra về đều được bình an”

Chúng tôi ra về để hôm sau sẽ chia thành hai nhóm, đi về hai ngã: Một nhóm sẽ đi Cruise, Nhóm kia sẽ ra phi trường trở về tạm quán.

Tuy chia tay, nhưng chúng tôi cùng mang chung một nguyện ước:

“Ba năm nữa, chúng ta sẽ cùng họp lại và mong rằng, biết đâu, Nơi hội họp đó lại chẳng nằm trên đường Nguyễn Văn Thoại, đối diện với cư xá Lữ Gia, bên cạnh bãi TSF vùng Phú Thọ, ngoại ô Saigon ./.

Vũ Quý Hào & Ái Văn

Các AH và các chị cùng chụp hình lưu niệm